

Nr 146.

Av herr **Herou, m. fl.**, om upphävande av tullsatserna för kaffe.

Det beslut vid riksdagen 1922, varigenom kaffetullen höjdes från 12 till 50 öre per kg., mottogs med mycken berättigad harm bland de breda massor av vårt folk, som efter »demokratiens genombrott» trodde att en dylik höjning av de indirekta skatterna bort vara utesluten. Troligt är att de representeranter för det arbetande folket, som endast genom att svika givna vallöften kunde rösta för denna höjning, komma att finna att det är lättare att begå ett fel än att rätta det.

Bevillningsutskottets förslag (Bev.-utl. nr 41 1922) bifölls i första kammaren med 102 röster mot 23 och samlade i andra kammaren 100 röster mot 98. Den gången hade således två röster varit nog för att hindra ett genomförande av denna tullförhöjning. Även om det nu kommer att resas ett starkt motstånd mot avskaffandet av denna tull, anse vi det vara en bjudande plikt att, i enlighet med det arbetande folkets intressen, kräva kaffetullens avskaffande.

Vi ha anledning antaga, att flertalet av det socialdemokratiska partiets representanter nu vilja gå med på detta krav. Så mycket mer som en del av dem vid 1922 års riksdag opponerade sig mot tullens förhöjning.

Så yttrade en arbetarrepresentant:

»— ett faktum lär väl ändå vara, att denna tull kommer att drabba den fattiga befolkningen här i landet och att det blir detsamma som att vältra bördorna på dem, som genom mycket stora lönesänkningar redan stå på en mycket låg levnadsstandard.»

Och en annan av deras talare yttrade:

»— — I tider som dessa, då många tusen av Sveriges arbetare gå utan all inkomst och många av dem redan nu har nödgats anropa fattigvården om hjälp för hustru och barn, så förbjuder mig, såsom representant för många av dessa, mitt samvete att rösta för och medverka till ett sådant beslut, som innebär ökade svårigheter för dessa människor.»

Dessa skäl äro lika starka nu som då.

Den inkomstminskning, som skulle bli en följd av ett bifall till vår motion, bör kunna bäras genom minskade anslag till första och fjärde huvudtitlarna. Därest icke en dylik besparing beslutas av riksdagen, torde det vara rimligare att höja skattesatsen för de direkta skatterna än att genom höga tullsatser beskatta medborgare, vars levnadsförhållanden äro sådana, att de borde vara befriade från dylika pålagor.

Vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta upphäva tullsatserna för de varuslag, som falla under rubrikerna 155—156 a i gällande tulltaxa.

Stockholm den 21 januari 1924.

K. Kilbom.
Verner Karlsson.

A. Spångberg.
J. P. Dahlén.

Viktor Herou.
Rob. Samuelsson.
H. Molander.